

Bertho Bastiaens

Ontspanningstherapeut

Het wiel van de evolutie.

De cirkel of het wiel is een verklarend systeem voor de wereld of een deel van de wereld. Het wiel staat symbool voor de steeds terugkerende beweging die het leven zelf is.

Daarnaast is het wiel een manifestatie van de krachten die op deze wereld aanwezig zijn.

De oorsprong van het wiel ligt verborgen in de nevelen der tijd, maar is waarschijnlijk het gevolg van observatie en inspiratie. We vinden het beeld van het wiel nu nog terug in vele spirituele tradities, onder andere bij de joden, de katholieken, de Kelten, maar het meest bekende en het meest verspreide wiel bij ons is het wiel van de Noord-Amerikaanse Indianen. Zij hebben een nog levende traditie van het wiel. De indianen noemen dit wiel het *medicijnwiel* omdat *medicijn* voor hen alles is dat terug "Heel" maakt. Dat wat de mens terug verbindt met de Bron. Het medicijnwiel is een van de middelen die zij in hun traditie gebruiken, om de harmonie van mensen en van hun gemeenschappen te bevorderen en te herstellen.

We kunnen dit wiel in ons leven gebruiken om de realiteit of een deel daarvan, af te lezen en te begrijpen.

* Hoe is die realiteit? Welke processen spelen er een rol in?

We kunnen het wiel eveneens gebruiken om de krachten te ontmoeten die met het wiel verbonden zijn.

* Wie zijn die krachten? Welke krachten heb ik nu nodig? Hoe kan ik me voeden met die krachten?

Als ik de verschillende interpretaties van het medicijnwiel lees, dan zie ik dat iedereen die met het wiel werkt zijn eigen verklaring en invalshoek heeft. Deze verschillen vormen mede, de rijkdom van het wiel en die verklaringen zijn allemaal "juist": ieder kijkt vanuit zijn eigen hoek en beschrijft in waarheid wat hij/zij ziet.

Het wiel dat ik hier beschrijf is het wiel zoals ik het ervaren heb door er drie jaar op rond te gaan. Iedere zes weken, steunend op de Keltische en Germaanse feestdagen, gingen we de zweethut in. Daarbij stemden we ons af op de energie van de oude feesten, op wat er buiten in de natuur aan het gebeuren was en op de jaargetijden. Iedere hut was daardoor afgestemd op de wijsheid van de natuur, het jaarritme en op de voorouders, dus op dit stukje wereld waarin wij hier wonen.

Hier in België zijn er immers andere krachten werkzaam en actief dan bijvoorbeeld in Zuid-Amerika.

Hetgeen in deze tekst voorgesteld wordt is dan ook een wiel van hier, universeel maar gekleurd vanuit onze cultuur, ons bewustzijn en de krachten van dit deel van de wereld.

De basis van het wiel:

De basis van het wiel dat we hier beschrijven wordt gevormd door twee systemen die door mekaar geweven zijn, mekaar steunen en mekaar in evenwicht houden:

Het eerste systeem wordt gevormd door de vier richtingen: Noord, Oost, Zuid en West. Dit zijn de vier steunpunten van de cirkel. Het zijn krachten die stabiliteit in zich dragen, ze brengen rust en evenwicht. De vier richtingen geven door hun stabiliteit, de spirituele impulsen de kans om zich in de materie uit te drukken, om vorm te krijgen, om te ervaren en te "zijn" in de materie. Ze bieden houvast.

Noorden: Dit is de plaats van rust, van aanwezigheid in de spirit. Je kan het vergelijken met de nacht waarin er in de buitenwereld de rust en de inactiviteit overheerst. Het leven verloopt binnenin en het is de plaats van inkeer, herbronning, van contact met het essentiële.

Oosten: Dit is de plaats van het jonge leven dat vorm gekregen heeft in de materie en dat zich aan het ontwikkelen is. Je kan het vergelijken met de ochtend waarin de warmte, de zon en de activiteit zich langzaam ontplooit. Het is de plaats van het nieuwe licht, het nieuwe leven.

Zuiden: Dit is de plaats van de volle activiteit, het leven is op zijn volle kracht en de levenskracht zet zich volop neer in de vorm. Je kan het vergelijken met de middag als de zon op zijn hoogste punt staat en zijn groeikracht voluit aan de aarde geeft.

Westen: Dit is de plaats waarin de activiteit vermindert in de buitenwereld, de plaats van integratie, heling, afbraak van de vorm. Je kan het vergelijken met de avond waarin de groeikracht afgenomen is en die de belofte van de volgende dag inhoudt.

Het tweede systeem wordt gevormd door de vier tussenrichtingen: Noordoost, Zuidoost, Zuidwest, Noordwest. Dit zijn de vier krachten die beweging brengen. Ze geven de impuls naar verandering, de overgang van de ene vorm in de andere. Ze laten door hun impuls tot bewegen, evolutie toe.

Noordoosten: Deze tussenrichting herbergt de kracht van de incarnatie, de spirit die zich heeft laten verleiden door de materie en die incarneert. Het is het moment van zonsopgang, waarin de zon terug zichtbaar wordt en de nieuwe dag geboren wordt.

Zuidoosten: Deze tussenrichting draagt de aanzet om op volle kracht in de vorm aanwezig te zijn. De potentie om op volle kracht te bestaan roept op vervulling. Het is de voormiddag waarin de zon naar zijn volle kracht gaat.

Zuidwesten: Deze tussenrichting draagt de impuls om de incarnatie af te ronden. Het is de plaats waarin de integratie zich aandient die reiniging en heling in zich draagt. Je kan het plaatsen in het dagritme op de late namiddag als de kracht van de zon afneemt en we stilaan de avond ingaan.

Noordwesten: Dit is de impuls om zich terug te trekken uit de vorm die de ervaring heeft gebracht. Het is het moment dat de duisternis valt en de zonnekracht verdwijnt. We voltooien de beweging naar binnen. Zonsondergang.

Deze twee systemen vormen de basis van dit evolutiewiel en kunnen niet zonder mekaar:

*Als er alleen maar stabiliteit is, dan ontstaat er verstarring, inertie en de onmogelijkheid om te veranderen omdat elke impuls tot verandering ontbreekt.

*Als er alleen maar beweging is en verandering, dan zal die vlug ontaarden in chaos en waanzin omdat elk houvast en elke structuur ontbreekt.

Daarom horen deze twee systemen samen te werken in dit wiel, wil er een evolutie plaatsvinden die leidt naar meer harmonie, vrede en een grotere volheid van leven.

Het wiel van evolutie kan je op vele aspecten van het leven toepassen, en in deze brochure gaan we twee wielen van kortbij bekijken: het wiel van de menselijke evolutie en het wiel van een project

Het is goed om te beseffen dat we *een* verklarend systeem beschrijven. Je kan vanuit verschillende invalshoeken kijken naar de evolutie of de evolutie van een aspect van de mens of een project, maar je waarneming wordt onvermijdelijk gekleurd door het standpunt van waaruit je kijkt en door de waarnemer! Dit is geen probleem zolang je er maar van bewust bent dat je nooit de totale realiteit kan zien en beschrijven, maar dat je alleen vanuit jouw gezichtspunt kan neerschrijven en zien.

Het wiel van de menselijke evolutie.

Het is belangrijk om inzicht te krijgen in dit wiel en het spel van de richtingen en de tussenrichtingen dat er op dit wiel gespeeld wordt. Door de versnelde veranderingen in de wereld waarin we leven is het goed om:

- de tussenrichtingen geïntegreerd te hebben want anders is het zeer moeilijk om goed mee te kunnen met de beweging die de veranderingen teweegbrengen.
- de richtingen geïntegreerd te hebben want door de veranderingen kan vaak de vorige generatie en zijn gewoonten, principes e.d. niet meer dienstbaar zijn als rolpatroon voor de huidige generatie. Daarom moeten we het houvast om ons staande te houden in deze wereld uit onszelf halen.

De evolutie van de mens is één van de terreinen die we kunnen bekijken aan de hand van het medicijnwiel. Het laat ook toe om concreet te voelen hoe dit wiel van evolutie draait.

Globaal gezien zijn er perioden van grote verandering in het leven, perioden die men algemeen kent en herkent en die vaak een nieuwe levensfase inluiden: de geboorte, de puberteit, de meno/andro pauze en het overgaan of overlijden.

Daarnaast zijn er perioden dat men midden in een fase in het leven zit: de kindertijd, de volwassenen, de oude wijze mens en de fase tussen twee levens in.

Plaatsen we nu de periode van grote verandering op de tussenrichtingen, en de fasen dat men midden in een periode zit op de richtingen dan krijgen we het hierna beschreven wiel.

De motor die heel dit systeem draaiende houdt is het spel der schepping, de aantrekking van hemel en aarde, spirit en materie, Yin en Yang; mannelijk en vrouwelijk, de levenskracht, het Leven zelf.

Ieder wiel is uiteindelijk een dynamisch systeem dat een steeds terugkerende kringloop toelaat van ervaren, leren, groei, totdat we wijzer geworden ons onttrekken aan deze kringloop en in een wiel stappen van een hogere trilling.

Het Noorden:

We beginnen onze rondgang in het noorden. Na het voltooien van de vorige rondgang op het wiel, trekt het bewustzijn zich terug uit de materiële dimensie. Het vorige leven in een lichaam wordt losgelaten en geïntegreerd en de aandacht gaat naar het zielenleven.

Daarna spelen de wetten van de aantrekking tussen geest en materie hun rol weer en een nieuwe incarnatie wordt voorbereid. De zielsaspecten herordenen zich als het ware in functie van de nieuwe kringloop en de mogelijkheden tot ontwikkeling die de ziel nodig heeft.

Een fysiek leven draagt in zich de belofte van ervaring, van leren en van bewustwording door de confrontatie met de materie. Deze confrontatie (hoe pijnlijk ook) houdt een ontdekking in van wie ik ben, nu op dit moment. Wie ik ben in deze wereld, is de ingangspoort om mezelf te zien in mijn ziele dimensie. Die bewustwording houdt een mogelijkheid in tot evolutie van hieruit. Het is een belofte die antwoord geeft op het grote verlangen van de ziel naar ontplooiing, evolutie, ontwikkeling van de goddelijke dimensie.

Met die belofte verleidt de materie de ziel om zich over te geven aan het mystieke huwelijk tussen geest en materie. Een lichaam in wording met genetisch bepaalde mogelijkheden en grenzen, verbonden met een genetische familie , een cultureel en sociaal milieu, met maatschappelijke mogelijkheden en grenzen. Dit lichaam dat dezelfde trilling in zich draagt als de groeikansen die de ziel nu nodig heeft om zich te ontwikkelen, bied de mogelijkheid tot verbinden tussen ziel en lichaam.

Die verleiding, die vanuit het noorden vertrekt, krijgt vorm in het noordoosten.

Het Noordoosten:

Dit is de eerste grote verandering in de voortgang op het wiel, de eerste grote verandering in een levenscyclus. De ziel verbindt zich met een lichaam en daardoor met een concreet leven op aarde. Dit verbinden is een geleidelijk proces dat plaats vindt tijdens de zwangerschap en dat een focuspunt kent tijdens de geboorte. Dan wordt het individu, dat lichaam en ziel is, geboren in de wereld als individueel wezen: het kind.

Het is een enorme stap, een grote verandering die heel wat gevolgen meebrengt.

Verbinding met de materie houdt confrontaties in, in de eerste plaats confrontatie met de afhankelijkheid en machteloosheid als baby. Er is de onbewustheid die bijna altijd optreedt: onbewust van zijn vorige evolutie, zijn huidige levensplan... . Het vereist vaak een herschikking van zielaspecten om te leven, en te overleven in dat kleine mensenlichaam dat functioneert in die complexe wereld. Toch treed er na een tijdje een stabilisatie op in de toestand, en de baby die deze periode overleeft komt in het oosten terecht.

Het Oosten:

Dit is de plaats waar het nieuwe leven zich begint te ontplooiën in de wereld: de kindertijd. Langzaam komt het kind met zijn bewustzijn in de wereld terecht, het past zich aan en het concrete leven geeft het kind ervaring en lessen.

Het is de periode van integratie in de materie, een zéér belangrijke periode waarin het kind vanuit zijn afhankelijkheid erg kwetsbaar is en waarin de indrukken en beleving vaak bepalend zijn voor de rest van het leven. Tussen de conceptie en de leeftijd van 12 jaar worden de eerste vijf chakra's ontwikkeld en in deze periode wordt bepaald hoe iemand in het leven gezet wordt. Een basispositie die later in het leven weliswaar kan bijgestuurd worden. Dit is de confrontatie van deze periode! Het is ook een periode van ontdekking van de eigen individualiteit. Ontdekking van het lichaam, emoties, gevoelens, gedachten, ego

en de wereld rondom ons. Erg belangrijk is dat het kind hier reeds de kans krijgt om uit te zoeken wie het is, zijn mogelijkheden en grenzen, en hoe ermee omgaan in de wereld rondom ons.

Door de ontdekking én de bewustwording van de eigen individualiteit ontstaat het verlangen om te bestaan als zelfstandig wezen. Een bestaan op eigen kracht los van ouders en opvoeders... . Het zelfstandig bestaan is de enige mogelijkheid om zijn eigen zielskracht vorm te geven en te ontwikkelen. Dit verlangen brengt de mens in het zuidoosten.

Het Zuidoosten:

Uit de afhankelijkheid van het kind stappen en op eigen benen gaan staan is een beweging die zelden rimpelloos verloopt. Het is een periode van vallen en opstaan, het anders willen doen en nog niet weten hoe. Een periode die kan gepaard gaan mét veel angst, twijfel, onzekerheid, afzetten tegen, en steunen op. Het is de fase van puberteit en het is een periode die gekenmerkt wordt door veel turbulentie. Het is een onvermijdelijke periode om van het kind (Oosten) naar de volwassene (Zuiden) te gaan. Van afhankelijk naar zelfstandig.

Het lijkt erop dat hoe groter de afhankelijkheid is, hoe groter de tegenafhankelijkheid opgeroepen wordt. Het is een periode waarin ruimte, begrip en steun erg belangrijk zijn. Ruimte om te bewegen, te zoeken, te proberen en steun om op terug te vallen, om niet alléén te zijn.

Het is weeral een confronterende periode, omdat er in heel dat zoeken en bewegen, de confrontatie met de buitenwereld blijft en daar de confrontatie met het innerlijke nog bijkomt. De puber moet niet alleen uitzoeken hoe hij op eigen benen kan staan, maar dat moet ook nog passen in de wereld waar hij zich in beweegt. Als de puber slaagt in deze test, helderheid krijgt in :”hoe kan ik zelfstandig leven in de wereld”, dan komt hij in het zuiden terecht, de volwassenheid.

Het Zuiden:

Deze periode kenmerkt zich door de activiteit in de buitenwereld. De jongvolwassene realiseert zich in activiteiten in de wereld. Hij kiest voor een bepaalde weg, en investeert daar al zijn energie in. Hij sticht een gezin, bouwt een huis, werkt aan zijn/haar carrière, gaat een engagement aan naar de wereld toe (vb. Artsen Zonder Grenzen) en geeft veelal zijn volle maat in dat werk.

Het is een periode van ontplooiing naar buiten. De aantrekking van de materie is op zijn sterkst en nodigt de volwassene uit om zichzelf verder te leren kennen doorheen zijn werk, doorheen zijn aanwezigheid in de buitenwereld. Hij wordt sterk bepaald door de behoefte zich uit te drukken en zich te realiseren in de buitenwereld.

Het is een periode van vrijheid. Zeker in onze maatschappij is er op dit moment veel mogelijk, en de volwassene kiest zelf zijn/haar engagementen uit, en heeft verantwoording af te leggen aan degene met wie hij een engagement afspreekt. Verder is hij alleen verantwoording verschuldigd aan zichzelf. Tegelijk is er de keerzijde van die vrijheid: Wat hij/zij niet doet in zijn/haar leven, gebeurt ook niet. Hij leert de keerzijde van de vrijheid kennen: de verantwoordelijkheid. Hier zie je dat er veel mensen zijn die deze verantwoordelijkheid niet willen opnemen en ze afschuiven op de maatschappij. Hoe langer hoe meer mensen eisen de totale vrijheid op en schuiven zoveel mogelijk verantwoordelijkheid af.

Dit is voor deze periode van het leven de confrontatie met de realiteit: de verantwoordelijkheid voor wat er al dan niet gedaan wordt. Ook de confrontatie met de gevolgen van zijn doen en laten met de vraag: is het dit wat ik echt wil? De ervaring wat een bepaald engagement in de wereld met zich meebrengt leert hem/haar lessen over zichzelf en de wereld rondom. Hij ervaart wat bij hem hoort en wat niet, hij ervaart hoe de wereld functioneert, hoe sommige groepen functioneren. Tegelijk met het krijgen (hopelijk!) van inzichten, wijsheid en het afnemen van de fysieke krachten worden we naar het zuidwesten gebracht.

Het Zuidwesten.

Het leven brengt nu de reflectie aan, het stilvallen bij de waarde van de materie, het actief zijn in de materie en de lessen die dit brengt. De ervaring leert vaak dat zichzelf realiseren in de buitenwereld alléén niet genoeg is. Het is de periode van heroriënteren in de wereld. Het lichaam helpt, omdat zijn krachten veranderen. Vrouwenlichamen verliezen hun vruchtbaarheid en veranderen van vorm. Ze hoeven niet meer gericht te zijn op verleiden en fysieke vruchtbaarheid. Mannenlichamen veranderen en verliezen een stuk van het fysieke kracht en aantrekkelijke viriliteit. Het spirituele drukt zich ook meer uit in het lichaam. Er is de uitnodiging om op een andere wijze vruchtbaar te zijn.

De ziel roept nu op tot reflectie. De aantrekking van het spirituele versterkt zich en nodigt uit tot reflectie op de ervaring. Stilaan roept het leven op om te oogsten, om de vruchtbaarheid niet meer alleen fysiek om te zetten, maar om de kiem te vormen voor een nieuwe cyclus.

De confrontatie zit hier in het leren kennen van de relativiteit van de materie en in hetgeen het leven tot nu toe opgebracht heeft. Een harde les in deze maatschappij blijktbaar als we zien hoeveel mensen in een mid-life crisis terecht komen. Het werken in de materie bevredigt niet, maar wat dan? Hoe moeilijk is het om zich te verbinden met het spirituele en hoe moeilijk is het om de realiteit te relativiseren? Hoe moeilijk is het om zich over te geven aan de beweging naar de geest toe? Hoe kan ik aanvaarden wat er geweest is en wie ik geworden ben? Wat is de moeite waard om verder mee te nemen in de laatste fase van het leven?

Soms met veel moeite en harde lessen durft men de cyclus verder gaan, en dan komt men in het westen aan.

Het Westen:

Hier is de plaats waar er rust wacht, letterlijk en figuurlijk. Als alles goed gegaan is heeft men lering getrokken uit de ervaringen van het leven tot nu toe. Men heeft kunnen onderscheiden wat essentieel en belangrijk was in wat men deed en men ziet beter hoe dingen in mekaar zitten. Het is een periode van uitzuiveren en Heling. Uitzuiveren wat goed was en wat niet zo goed was en wat anders kon en kan, samen met onderscheiden van de gevolgen van onze acties.

Daar hoort vergeving en dankbaarheid bij, in de eerste plaats voor jezelf. Vergeving en dankbaarheid die heling brengen. Men is niet wat men gedaan heeft maar wel wie men is. Men is niet wat men gerealiseerd heeft in de buitenwereld maar wat men gerealiseerd heeft in zichzelf aan groei en bewustwording.

Het is de periode van oogst en vruchtbaarheid. De vruchten stilaan oogsten van het leven. Men heeft geleerd wie men is, hoe te leven in de materie en volgens welke wetten deze functioneert. De mens kan zich verbinden met het spirituele door er zich bewust van te worden, hij krijgt contact met de spirituele behoeften van zichzelf en de wereld rondom zich en hij kan kiezen om zich beschikbaar te stellen om daar mee een antwoord op te geven.

De confrontatie in het westen zit vaak in het leven dat om is en in wat er (nog maar) rest. En dan helpt het om te weten dat het wiel doordraait. Het is een kwestie van vrede te vinden in wat er is en geweest is, wetende dat men geoogst heeft wat mogelijk was, dat men de wereld bevrucht heeft voor zóvër dat mogelijk was. Kan men dat loslaten dan kan men doorschuiven naar het noordwesten.

Het Noordwesten:

Stilaan glijdt men verder en verder de spirituele kant op en men relateert de materie en het fysieke leven. Zo komt men in een periode van overgang.

Dit is de periode waarin men zijn laatste vruchten aan de wereld geeft. Onthecht kan men vanuit de ervaring helder kijken wat er is en dat delen met wie erom vraagt. Het is een periode van loslaten, onthechten. Het lichaam verliest zijn laatste krachten en nodigt uit om los te laten en over te gaan, het moment waarbij men de fysieke realiteit van de persoon loslaat.

Het is een periode die gepaard kan gaan met een vredevol gevoel: 't was goed zo, ik mag gaan. Ofwel is er veel angst, strijd en vechten omdat men vasthoudt aan de materie. Dan is het een pijnlijk sterven omdat men niet loslaat, omdat men zich niet kan laten overgaan.

Maar hoe het ook verloopt, op zeker moment verplicht het sterven van het lichaam de mens om over te gaan naar een andere realiteit, om dit aardse leven los te laten en men schuift dan het noorden binnen. Dan is er een ronde op het wiel afgelegd en is er in potentie een volgende ronde klaar om op het wiel te draaien.

Een ronde die mee bepaald wordt door dit leven, deze ronde. Kunnen we in een opgaande spiraal stappen of is er een "herexamen" voor sommige vakken? Moeten we terug een soortgelijke ervaring meemaken omdat we er de lessen niet uit geleerd hebben of zijn we klaar voor een volgende stap?

We hebben hier een algemene rondgang op het wiel beschreven, maar in de realiteit van het leven van iemand, lopen die verschillende fasen niet noodzakelijk gelijk met deze voorstelling hier. Zo kan je zien dat een "kind" van 12 jaar al in het zuiden wil terechtkomen of dat iemand van 50 jaar nog in het zuidoosten aanwezig is, de "eeuwige puber".

Het hier beschreven wiel is dan ook niet bedoeld als een ideaalbeeld van hoe het moet. Het is bedoeld om een beeld te geven van die verschillende fasen zodat je het kan toepassen op jezelf en de wereld rondom je. Realiteit is dat er een lange evolutie nodig is eer we de gang rond het wiel in al onze facetten op een harmonieuze wijze kunnen beleven.

Is het "erg", zijn we "fout", als dit nu niet zo lijkt in ons leven? Neen! Het zegt iets over onze ontwikkeling, waar we nu staan, en welk werk we nu kunnen aanpakken om te groeien en te evolueren.

Het wiel van een project:

Dit wiel van evolutie kunnen we ook gebruiken om inzicht te krijgen in een project waar we aan deelnemen. Je kan via dit wiel inzicht krijgen in de fase waarin het project zich bevind, en dit zien kan je toelaten om beter om te gaan met het project, en van daaruit de juiste stappen zetten om het project en je eigen beleving te beheren.

Het Noorden:

Dit is de fase waarbij een project tussen twee vormen in zit. De oude vorm is afgestorven of niet meer levensvatbaar en we zijn op weg naar een nieuwe vorm.

Vb. Iemand heeft ontslag gekregen of heeft zijn ontslag gegeven, een bedrijf is gesloten.

Hier is een moment dat we de keuze hebben:

* de fase gebruiken om terug te herbronnen, om naar de essentie te gaan:

Wat wil ik? Waar wil ik mijn energie in steken? Wat dient er zich aan?

Wat zijn mijn diepste aspiraties?

* de fase overslaan en naar het oosten of naar het zuiden gaan:

onmiddellijk een nieuwe vorm zoeken en/of creëren.

Dit is tegelijk ook de valstrik: alleen in de buitenwereld aanwezig zijn en niet de "woestijn" in durven gaan. De juiste beleving van deze fase is durven herbronnen, durven naar binnen te gaan en daar voelen en af te lezen wat onze ziel nu vraagt, wat onze mogelijkheden en grenzen zijn. Wat de wereld nodig heeft en waar jij wil op antwoorden. Als we deze signalen opvangen en beluisteren dan gaan we de volgende richting in:

Het Noordoosten:

Als we in het noorden bij onze aspiraties, verlangens en grenzen geraakt zijn, dan gaan er zich in de materiële realiteit mogelijkheden aandienen om die aspiraties te realiseren. Er zullen een aantal mogelijkheden aanwezig zijn (of de voorwaarden om die te creëren) om de essentie van wat we verlangen vorm te geven. Hier kunnen we tegen de grenzen oplopen die de materiële wereld in zich draagt. Dit is namelijk een stuk van de essentie van het leven in deze wereld: door de ervaring en de confrontatie met de 3-D wereld, bewust worden en ontwikkeling opdoen. Bijvoorbeeld als ik eindelijk de job vind die ik graag zou doen verdien ik niet genoeg om van te leven. Een reglementering verhindert dat ik mijn droom helemaal kan waarmaken.

We lopen ook tegen de grenzen aan van onze persoonlijkheid: vb. ik wil iets wat ik (nog) niet kan, of ik draag niet in mij wat ik nodig heb om mijn verlangen te realiseren.

Alleszins moeten we hier keuzes maken. We kunnen onze energie niet verdelen over honderd verschillende projecten, dus moeten (mogen) we keuzes maken. Ik zie hier het beeld van de tuinman die de fruitboom snoeit en kiest hoeveel en welke takken hij laat groeien, hoeveel vruchten de boom kan dragen en wat hij daarvoor moet wegsnoeien. We kunnen ons afvragen: Wat verlang ik vorm te geven? Wat kan ik vorm geven? Welke vorm kies ik?

Een valstrik is hier niet kiezen of niet juist kiezen, en zo energie investeren in teveel projecten of in een vorm die niet de meest geschikte is om onze doelstellingen te realiseren. Dit is een nachtmerrie of een uitdaging al naargelang onze persoonlijkheid van nu. Eens de keuze gemaakt is komen we terecht in de volgende richting:

Het Oosten:

Het gekozen project komt nu in de groeifase . vb. het contract voor de huur is getekend, de nodige vergunningen zijn gevraagd en we beginnen met de inrichting van de winkel, we beginnen plannen te maken voor de promotie, mijn nieuw arbeidscontract is getekend... .

In deze fase is helderheid belangrijk. We zijn bezig om onze dromen in de realiteit met zijn mogelijkheden en grenzen te passen. Er is hier een goede dosis creativiteit en inventiviteit nodig om binnen de grenzen van de realiteit te creëren. Inzicht om te zien wat er mogelijk is, en aanvaarding van zowel de mogelijkheden én de grenzen die er zijn is nodig.

Wijs omgaan met frustraties en onderzoek is hier van tel. Gebruik de frustratie als wegwijzer en niet alleen maar als hinderlijke tegenslag: Wil ik iets dat niet mogelijk is of moet ik mijn grenzen verleggen? (een opleiding volgen). Negeer ik mijn grenzen (ik geef meer geld uit dan er beschikbaar is) of moet ik hulpmiddelen inschakelen (een machine kopen).

Het Zuid-Oosten:

De zaak is geopend, en nu worden de stappen naar zelfstandigheid gezet. De energie die van buitenaf in het project steekt verminderd en je werkt om zelfstandig op eigen benen de zaak recht te houden. Het is de fase waarin het project zelfstandig wordt in de buitenwereld.

Vaak is hier angst, onzekerheid en twijfel omdat men niet weet of het project levensvatbaar is in de buitenwereld. Men vraagt zich af of er genoeg klanten komen om de rekeningen te betalen, of er inschrijvingen zijn voor de cursus?

Jezelf voorbij lopen en te vroeg op eigen benen willen staan, of te groot en te snel willen groeien, kan hier een valstrik zijn. In deze fase wordt de basis gelegd voor een gezonde groei en een gezond leven van een project.

Gun jezelf en het project voldoende tijd om de eigen identiteit te leren kennen in relatie met die buitenwereld, gun je de tijd om op eigen benen te leren staan, om evenwichtig uit te groeien tot een levensvatbaar project. Volg je dat ritme dan kom je op zeker moment vanzelf in het zuiden terecht.

Het Zuiden:

De "leerperiode" zit erop en het project zit in de leefbare fase.

* Er is een gezonde energiebalans: de geïnvesteerde energie en de binnenkomende energie zijn in balans. Je kan je investeringen afbetalen, je houdt een goed loon over voor je werk.. .

* Er is vertrouwen in de realisatie en de leefbaarheid en er is een gezonde basis in de vorm die stevig genoeg is om de volle groei toe te laten.

* De energie zit op een goede hoogte en stroomt volop in het project dat je realiseert. Het is nu de periode van expansie, het hoogtepunt van groei.

De valstrik is hier dat je “opgegeten” wordt door het project. Het kan zijn dat je jezelf helemaal identificeert met het project en “vergeet” dat het project slechts een middel is om je doelstellingen te realiseren. Bijvoorbeeld een zaak uitbouwen, een goed loon verdienen, mensen bewust maken... .

Die identificatie gaat soms ten koste van de verantwoordelijken, en ten koste van het project. Het project moet namelijk soms veel teruggeven: alles wat de vormgever nodig heeft op alle terreinen van zijn persoonlijkheid: geld, emotionele en intellectuele bevrediging, zingeving op existentieel vlak... .

Het Zuid-Westen: Het project is uitgebouwd en over zijn hoogtepunt heen wat betreft groei en expansie. Het geeft nu waar het voor bedoeld is: inkomen, kapitaal, gerealiseerde doelstellingen. Het project draait met minder energie: er is minder energie nodig voor groei, en die vrijgekomen energie kan je gebruiken voor andere doeleinden, je plukt de vruchten en er komt ruimte.

Je kan ook toetsen of het project in staat is om de doelstellingen te realiseren en het is tijd om frustraties in verband met het project te onderzoeken.

De valstrik is teveel energie aan het project onttrekken in deze fase en het project “leegmelken”. Je moet blijven investeren in de leefbaarheid en de vruchtbaarheid van het project. Op het einde van deze fase ga je merken dat je de motivatie verliest voor het project of dat het project stagneert en zijn levenskracht verliest. Men komt in het westen terecht.

Het Westen:

Het project of de uitvoerder begint aan te geven dat het project mag afgerond worden:

- * Het project heeft gegeven wat het kon geven, de doelstellingen zijn gerealiseerd.
- * Het project kan geen antwoord meer geven op de vraag die er aan gesteld wordt.
- * Het project is niet langer financieel of energetisch leefbaar.
- * We krijgen het signaal dat we moeten vernieuwen of dat er een nieuw project nodig is.

We kunnen nu de laatste vruchten plukken door bijvoorbeeld het project te verkopen, de kennis te verspreiden, de ervaring te delen met anderen... Nu kan ook de eindbalans opgemaakt worden. Wat was goed? Wat kan anders, beter?...

Je kan het project nu loslaten en je richten op de ervaring die het project bracht en/of de vruchten die je geplukt heb.

Een valstrik hier is niet kunnen loslaten en het project terug naar het zuiden willen brengen. In deze fase vraagt dit vaak een “overinvestering” van energie om de groei terug te activeren en dit vraagt een zeer hoge prijs: uitputting, grenzen overschrijden, de frustratie dat de energie geen of weinig resultaat geeft, onbetaalbare schulden.

Kunnen we deze fase goed beleven dan schuiven we het noordwesten binnen.

Het Noord-Westen:

De overgang. We ronden nu werkelijk het project af.

* we verkopen de winkel, of we stoppen met een cursus die we al tien jaar geven.

* we schrijven een boek over de voorbije ervaring,

* we geven ons ontslag...

Soms is het de woestijn ingaan, even de leegte in. Nu is er niets, en dit is het moment van herbronning, van terug contact nemen met de essentie.

Eindelijk tijd om te lezen, te herbronnen, te reizen, nieuwe indrukken opdoen.

De grote valstrik hier is de identificatie met het project. Als je jezelf identificeerde met het project, dan ga je mee sterven, dan krijg je het gevoel van falen, dan misluk je. Afstand nemen, loslaten en het project zien als een middel dat in een cyclus verloopt helpt om los te laten en te groeien in deze fase.

Beleven we deze fase goed, dan kunnen we het noorden binnenstappen. We nemen terug contact met onze diepe zielsverlangens naar een essentieel handelen toe: Wat vraagt mijn ziel van mij? Welke uitnodiging geeft de wereld mij? Wat wacht er mij?

Hoe kan je werken met dit wiel?

Het medicijnwiel draagt de kracht van heling in zich. Die kracht kan je aanboren door op verschillende manieren met dit wiel te werken. We gaan hier enkele vormen aanraken die uitgebreider beschreven staan in de tekst: “Werken met het medicijnwiel”.

Helen door inzicht.

Inzicht kan een krachtig instrument zijn voor heling.

* Wanneer we inzicht hebben in een situatie en in onze beleving, dan kunnen we ook zien hoe we kunnen groeien naar meer heelheid. Wanneer we een scheve situatie zien kan het soms een onmogelijke taak lijken om daar iets aan te veranderen, maar richten we onze aandacht op het stapje van vandaag dan is het wel haalbaar en doenbaar. Op voorwaarde echter dat we vrede kunnen nemen met het feit dat we vandaag niet alles kunnen doen wat we wel zouden willen doen!

* Zicht krijgen op de universele ordening opent ook een deur naar heelheid. Wil je jouw krachten richten om je in te schakelen in de stroom van het leven, dan helpt een reëel beeld van die ordening. Hoe meer helderheid, hoe bewuster je jouw krachten met je geest kan richten.

Helen door kracht op te doen.

Het medicijnwiel is een krachtplaats doordat de krachten in een fysiek voorwerp (vaak een steen) aanwezig zijn. Je kan nu gaan "tanken" door je te verbinden met het wiel. Je kan bij het wiel gaan zitten en je openstellen voor de totaliteit of je kan heel gericht werken: als je inzicht heb in het geheel, en je weet welke kracht je nodig hebt om geheeld te worden, dan ga je naar die plaats op het wiel, je verbindt je met die kracht en je vraagt wat je nodig hebt.

Helen door ervaring.

Je kan het medicijnwiel ook gebruiken als microkosmos, waarin alle krachten aanwezig zijn die je in de schepping aantreft. Door je nu fysiek binnen in het wiel te bewegen, door je *te laten aantrekken* door een richting of tussenrichting, ga je aansluiten op die kracht en ev. op de informatie die je kan vooruithelpen met dat stuk van je leven waar je nu op gericht bent.

Ik heb deze methode ervaren als een krachtige methode die je toelaat om blinde vlekken te ontdekken en weg te werken. Je gaat niet zelf kiezen, maar je laat je onderbewuste kiezen doordat het gebruik maakt van het wiel.

Slot.

Tot slot nog dank aan de krachten van het universum die werken doorheen het wiel en dank aan de mensen die samen met mij, deze cirkel tijdens die drie jaren ontdekt hebben.